

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (drugi razširjeni senat)
z dne 25. oktobra 2005*

V zadevi T-379/03,

Peek & Cloppenburg KG, s sedežem v Düsseldorfu (Nemčija), ki ga je najprej zastopal U. Hildebrandt, nato P. Lange, P. Wilbert in A. Auler, nato Lange, Wilbert, Auler in J. Steinberg, odvetniki,

tožeča stranka,

proti

Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki sta ga najprej zastopala D. Schennen in G. Schneider, nato A. von Mühlendahl, D. Schennen in G. Schneider, zastopniki,

tožena stranka,

zaradi tožbe zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 27. avgusta 2003 (R 105/2002-4) glede zahteve za registracijo besednega znaka Cloppenburg kot znamke Skupnosti,

* Jezik postopka: nemščina.

SODIŠČE PRVE STOPNJE
EVROPSKIH SKUPNOSTI (drugi razširjeni senat),

v sestavi J. Pirrung, predsednik, A. W. H. Meij, N. J. Forwood, sodnika, I. Pelikánová, sodnica, in S. Papasavvas, sodnik,

sodni tajnik: J. Palacio González, glavni administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave 20. aprila 2005

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

- ¹ Tožeča stranka je 24. oktobra 2000 na Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) vložila prijavo znamke Skupnosti na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994 L 11, str. 1), kot je bila spremenjena.
- ² Znamka, za katero je bila zahtevana registracija, je besedni znak Cloppenburg.

- 3 Registracija je bila zahtevana za „storitve trgovine na drobno“, ki spada v razred 35 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji blaga in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kot je bil spremenjen in dopolnjen.
- 4 Z odločbo z dne 20. decembra 2001 je preizkuševalka zavrnila prijavo za registracijo na podlagi člena 7(1)(c) Uredbe 40/94.
- 5 25. januarja 2002 je tožeča stranka vložila pritožbo zoper odločbo preizkuševalke v skladu s členi od 57 do 59 Uredbe št. 40/94.
- 6 Z odločbo z dne 27. avgusta 2003 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) je četrti odbor za pritožbe UUNT zavrnil pritožbo tožeče stranke. V bistvu je menil, da beseda „Cloppenburg“ označuje nemško mesto v Spodnji Saški in da je imelo Landkreis Cloppenburg, okrožje, ki je dobilo ime po tem mestu, leta 2002 več kot 152.000 prebivalcev. Odbor za pritožbe je poudaril, da bi bila v Nemčiji končnica „burg“ (grad) razumljena kot oznaka za kraj, da so bila mesta in regije enake pomembnosti kot Cloppenburg redno navajana v poročilih in vremenskih napovedih, ki so se predvajala na celotnem nemškem ozemlju, in da se ustrezne oznake nahajajo na panojih ob avtocesti, ki se jih lahko bere s ceste ali posluša v prometnih informacijah. Dodaja, da ime „Cloppenburg“ označuje izvajalca storitev, in zato kraj, kjer so bile storitve trgovine na drobno opravljene in od koder so bile izvedene. Odbor za pritožbe je iz tega sklepal, da bi končni nemški potrošnik besedo „Cloppenburg“ razumel kot oznako za geografski izvor.

Postopek in predlogi strank

- 7 S pisno vlogo, vloženo v tajništvu Sodišča prve stopnje 17. novembra 2003, je tožeča stranka vložila to tožbo.
- 8 Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:
- razveljavi izpodbijano odločbo;
 - UUNT naloži plačilo stroškov.
- 9 UUNT je 20. februarja 2004 vložil dopis z naslovom „odgovor na tožbo“. V tem dopisu UUNT pod naslovom „sklepi“ izpostavi:

„[UUNT] se nagiba k podpori predloga tožeče stranke za razveljavitev izpodbijane odločbe. Kljub temu bi ta pristop pripeljal do [...] pripoznave zahteve tožeče stranke in bi [Sodišče prve stopnje] oprostil dolžnosti odločanja. V teh okoliščinah tožena stranka predlaga [Sodišču prve stopnje], naj odloči o tožbi, ob upoštevanju dejanskih in pravnih navedb strank.

V tem trenutku tožena stranka odreka izrek dokončnega sklepa.“

- 10 Na podlagi poročila sodnika poročevalca je Sodišče prve stopnje odločilo začeti ustni postopek.
- 11 Po zaslišanju strank je Sodišče prve stopnje prepustilo zadevo drugemu razširjenemu senatu.
- 12 UUNT je na obravnavi potrdil, da se ni odločil za razveljavitev izpodbijane odločbe, ampak je zaupal modrosti Sodišča prve stopnje.

Pravo

Trditve strank

- 13 Tožeča stranka se v podporo tožbi sklicuje predvsem na tožbeni razlog glede kršitve člena 7(1)(c) Uredbe 40/94.
- 14 Prvič zatrjuje, da je izraz „Cloppenburg“ pogost priimek v Nemčiji, saj je pod tem imenom v telefonskem imeniku naštetih več kot 16.000 naročnikov. Torej, po mnenju tožeče stranke, priimki kot taki pomenijo razlikovalni učinek. V tem smislu ugotavlja, da sodba Sodišča z dne 23. oktobra 2003 v zadevi UUNT proti Wrigleyju (C-191/01 P, Recueil, str. I-12447) ni ustrezna v tem primeru. Na podlagi te sodbe se lahko zavrne registracija besednega znaka, če vsaj z enim od njegovih možnih pomenov opisuje lastnost zadevnih proizvodov. Če je v gospodarskem prometu glavni pomen drugačen kot označba geografskega kraja, je registracija po mnenju tožeče stranke upravičena.

- 15 Drugič, tožeča stranka poudarja, da so v Nemčiji geografske označbe normalno usklajene z besedami ali končnicami, kot so „aus Cloppenburg“ ali „Cloppenburger ...“ (iz Cloppenburga).
- 16 Tretjič, tožeča stranka ugotavlja, da UUNT ni dokazal, da je upoštevna javnost zdaj povezala naziv „Cloppenburg“ s storitvami prodaje na drobno niti da bi bila taka povezava razumno predvidljiva v prihodnosti.
- 17 Na obravnavi je tožeča stranka dodala, da izpodbijana odločba ni bila pravilno obrazložena, ker naj bi se odbor za pritožbe omejil na to, da zavrže trditve, ki jih je navajala tožeča stranka, ne da bi jih nadomestil s pravilnimi trditvami.
- 18 UUNT ugotavlja, da je tožba utemeljena iz naslednjih razlogov. Prvič, odbor za pritožbe ne bi mogel dokazati, da bi ciljna javnost poznala mesto Cloppenburg. Drugič, nič ni kazalo na to, da je Cloppenburg – mesto ali okrožje, znano kot kraj proizvodnje katerih koli proizvodov. Tretjič, odbor za pritožbe naj ne bi ugotovil poznavanja Cloppenburga kot kraja opravljanja storitev zunaj regije. Zato naj znamka Cloppenburg ne bi bila razumljena v zavesti ciljnega potrošnika, to je povprečnega nemškega potrošnika, kot da je sestavljena izključno iz znakov ali označb, ki lahko v gospodarskem prometu opisujejo geografski izvor označene storitve ali proizvodov, ki se prodajajo v trgovini na drobno.
- 19 Dodaja, da glede na sodbo Sodišča prve stopnje z dne 30. junija 2004 v zadevi GE Betz proti UUNT – Atofina Chemicals (BIOMATE) (T-107/02, ZOdl., str. II-1845)

UUNT ni treba zavrniti tožbe, ampak lahko zaupa modrosti Sodišča prve stopnje, da popolnoma razvije vse trditve, ki jih šteje za ustrezne. Zato v skladu s sodbo Sodišča z dne 12. oktobra 2004 v zadevi Vedial proti UUNT (C-106/03 P, ZOdl., str. I-9573), ki je potrdila sodbo Sodišča prve stopnje z dne 12. decembra 2002 v zadevi Vedial proti UUNT – France Distribution (HUBERT), (T-110/01, Recueil, str. II-5275), UUNT ne bi mogel v nobenem primeru spremeniti pogojev postopka. Po mnenju UUNT veljajo enaka načela v postopkih v zvezi z absolutnimi razlogi za zavrnitev registracije.

- 20 UUNT dalje poudarja, da je v skladu s členom 60 Uredbe 40/94 zadeva, ki je predana odboru za pritožbe, podvržena pristojnosti preizkuševalca, ki bi bila po njegovem mnenju povezana z navodili predsednika UUNT. Na podlagi člena 131(2) te uredbe, v besedilu, ki velja v tem primeru, naj bi odbori za pritožbe uživali neodvisnost, ki ovira UUNT pri umiku izpodbijane odločbe ali njeni nadomestitvi z odločbo, ki je ugodna za tožečo stranko.
- 21 Na obravnavi je tožeča stranka sprejela stališče UUNT o dopustnosti njegovih predlogov, pri čemer je izrazila, da si bolj želi, da bi ta razveljavil izpodbijano odločbo.

Dopustnost predlogov UUNT

- 22 Glede postopkovnega položaja UUNT je Sodišče prve stopnje razsodilo, glede na postopek v zvezi z odločbo odbora za pritožbe, ki je odločil o postopku o ugovoru, da če UUNT nima potrebnega procesnega upravičenja za vložitev tožbe zoper odločbo odbora za pritožbe, naj nasprotno ne bi bil zavezan sistematično braniti vsako izpodbijano odločbo odbora za pritožbe ali obligatorno zahtevati zavrnitev vsake tožbe zoper tako odločbo (zgoraj navedena sodba BIOMATE, točka 34). Nič ne nasprotuje temu, da se UUNT pridruži predlogu tožeče stranke ali še več, da se

zadovolji s prepustitvijo razumni presoji Sodišča prve stopnje, pri čemer predloži vse trditve, ki jih presodi za ustrezne za pojasnitev Sodišču prve stopnje (zgoraj navedena sodba BIOMATE, točka 36). Nasprotno pa ne more izdati predlogov za razveljavitev ali spremembo odločbe odbora za pritožbe pri točki, ki ni bila izpostavljena v vlogi, ali predložiti tožbenih razlogov, ki niso bili predstavljeni v vlogi (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo z dne 12. oktobra 2004 v zadevi Vedral proti UUNT, točka 34).

23 Med drugim, če je v skladu s členom 133(2) Poslovnika Sodišča prve stopnje UUNT označen kot tožena stranka pred Sodiščem prve stopnje, naj ta oznaka ne bi spremenila učinkov, ki izhajajo iz sistema Uredbe št. 40/94 glede odborov za pritožbe. Poleg tega oznaka omogoča ureditev stroškov v primeru razveljavitve ali spremembe izpodbijane odločbe, neodvisno od stališča, ki ga sprejme UUNT pred Sodiščem prve stopnje (zgoraj navedena sodba BIOMATE, točka 35).

24 Četrty naslov Poslovnika opredeljuje vlogo UUNT kot tožene stranke enotno in brez razlikovanja postopkov, ki zadevajo pred odborom za pritožbe druge stranke kot tožečo stranko pred Sodiščem prve stopnje (v nadaljevanju: postopki *inter partes*), od tistih, ki nasprotujejo zgolj tožeči stranki in UUNT (v nadaljevanju: postopki *ex parte*). Besedilo člena 63 Uredbe št. 40/94 tudi ne obsega nobenega razlikovanja, po katerem je postopek, ki pelje k izpodbijani odločbi, postopek *inter partes* ali postopek *ex parte*. Iz tega sledi, da je zgoraj navedena sodna praksa, ki se pokaže pri postopkih *inter partes*, prenosljiva v postopke *ex parte*.

25 V tem primeru, čeprav je UUNT izrecno zavrnil, da se izreče za razveljavitev izpodbijane odločbe, in čeprav naj bi zaupal razumni presoji Sodišča prve stopnje, je

treba ugotoviti, da je razvil izključno trditve za podporo razloga tožeče stranke v zvezi s kršitvijo člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94. Zato je UUNT jasno izrazil svojo podporo predlogom in tožbenemu razlogu, ki ga predlaga tožeča stranka.

- 26 V teh okoliščinah je treba ponovno opredeliti predloge UUNT in ugotoviti, da ta v bistvu predlaga, naj se ugotovi predlogom tožeče stranke.
- 27 Iz zgornjih točk od 22 do 24 izhaja, da morajo biti predlogi, s katerimi se UUNT pridružuje predlogom tožeče stranke za razveljavitev, razglašeni za dopustne, če ti in izpostavljene trditve v podporo teh ne presegajo okvira predlogov in tožbenih razlogov, ki jih je predložila tožeča stranka.
- 28 Glede vprašanja, ali v tem primeru ujemanje predlogov in trditev strank lahko oprosti Sodišče prve stopnje, da odloča o utemeljenosti tožbe, kot ga je postavil UUNT, je treba poudariti, da kljub ujemanju trditev strank o temelju zadeve tožba ni izgubila svojega namena. Dejansko, izpodbijana odločba kljub dogovoru med strankama ni bila niti spremenjena niti umaknjena, saj UUNT nima pooblastila, da bi to storil niti da bi dal navodila v tem smislu odboru za pritožbe, katerih neodvisnost je določena s členom 131(2) Uredbe št. 40/94 v njeni različici, ki je veljala do 9. marca 2004, ki je v zdajšnji različici postal člen 131(4). Iz tega sledi, da tožeča stranka ohrani interes obdržati razveljavitev te odločbe.
- 29 Iz zgoraj navedenega izhaja, da ujemanje predlogov in trditev strank Sodišča prve stopnje ne oprosti, da preizkusi zakonitost izpodbijane odločbe glede tožbenih razlogov, ki so navedeni v predložiteni vlogi na instanci.

Temelj

- 30 V smislu člena 7(1)(c) Uredbe 40/94 je bila zavrnjena registracija „znamk, ki jih sestavljajo izključno znaki ali podatki, ki lahko v gospodarskem prometu označujejo vrsto, kakovost, količino, namen, vrednost, geografski izvor, čas proizvodnje blaga ali opravljanja storitve ali druge lastnosti blaga ali storitve.“
- 31 Poleg tega člen 7(2) te uredbe določa, da „se odstavek 1 uporablja ne glede na to, da razlogi proti registraciji obstajajo le v delu Skupnosti“.
- 32 Namen člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 je v splošnem interesu, ki zahteva, da lahko znake ali označbe, ki opisujejo lastnosti blaga in storitev, za katere je bila zahtevana registracija, vsi prosto uporabljajo. Ta določba preprečuje, da bi bili taki znaki ali označbe pridržani enemu samemu podjetju, ker bi bili registrirani kot znamka (glej po analogiji sodbo Sodišča z dne 4. maja 1999 v združenih zadevah Windsurfing Chiemsee, C-108/97 in C-109/97, Recueil, str. I 2779, točka 25).
- 33 Zlasti glede znakov ali označb, ki so lahko namenjeni označevanju geografskega izvora kategorij proizvodov, za katere se zahteva registracija znamke, predvsem za zemljepisna imena, obstaja splošni interes, da bi se ohranila njihova razpoložljivost, predvsem zaradi njihove sposobnosti, ne le morebiti poudariti kakovost in druge lastnosti kategorij proizvodov ali zadevnih storitev, ampak tudi različno vplivati na prioritete potrošnikov, na primer z navezovanjem proizvodov ali storitev na kraj, ki lahko izzove pozitivne občutke (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo Windsurfing Chiemsee, točka 26).

34 Treba je tudi poudariti, da je izključena registracija geografskih imen kot znamk, kadar opisujejo določene geografske kraje, ki že uživajo ugled ali so poznani po kategoriji proizvodov ali zadevnih storitev in ki jih zato interesenti povezujejo z njimi, in registracija geografskih imen, ki jih lahko uporabijo druga podjetja in morajo tudi ostati razpoložljiva, kot označbe geografskega izvora kategorij proizvodov ali zadevnih storitev (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo Windsurfing Chiemsee, točki 29 in 30).

35 V zvezi s tem je treba poudariti, da je zakonodajalec Skupnosti, kot izjemo od člena 7(1)(c) Uredbe 40/94, pridržal možnost registracije znakov, ki so lahko namenjeni opisu geografskega izvora kot kolektivna znamka, v skladu s členom 64(2) navedene uredbe, in za nekatere proizvode, ko izpolnjujejo potrebne pogoje, kot so geografske označbe ali zaščitene označbe porekla po določbah Uredbe Sveta (EGS) št. 2081/92 z dne 14. julija 1992 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila (UL L 208, str. 1).

36 Vendar je treba poudariti, da člen 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 načelno ne nasprotuje registraciji geografskih imen, ki niso poznana med interesenti ali vsaj nepoznana kot označba geografskega kraja, ali, še več, kot imena, za katera zaradi značilnosti opisanega kraja ni verjetno, da bi interesenti lahko razumeli, da kategorija proizvodov ali zadevnih storitev izvira iz tega kraja ali da bi bila tu napravljena (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo Windsurfing Chiemsee, točka 33).

- 37 Glede na vse zgoraj navedeno se lahko presojo opisnega značaja znaka opravi samo glede proizvodov ali zadevnih storitev in glede tega, kako to razume upoštevna javnost (sodba Sodišča prve stopnje z dne 15. oktobra 2003 v zadevi Nordmilch proti UUNT (OLDENBURGER), T-295/01, Recueil, str. II-4365, točke od 27 do 34).
- 38 V tej presoji mora UUNT ugotoviti, da je geografsko ime poznano med interesenti kot oznaka nekega kraja. Še več, zadevni znak mora pri interesentih pomeniti povezavo s kategorijo proizvodov ali zahtevanih storitev. Pri tem preizkusu je treba še posebej upoštevati večje ali manjše poznavanje zainteresiranih o zadevnem geografskem imenu, o značilnostih kraja, ki ga ta označuje, in o kategoriji proizvodov ali zadevnih storitev (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo Windsurfing Chiemsee, točka 37 in točka 1 izreka).
- 39 V tem primeru se mora Sodišče prve stopnje omejiti na vprašanje, ali je za ustrezno javnost v Nemčiji zahtevani znak sestavljen izključno iz označbe, ki je v gospodarskem prometu namenjena označevanju geografskega izvora opisanih storitev. Zanesljivo pa je, da je „Cloppenburg“ ime mesta v Spodnji Saški in da ima to približno 30.000 prebivalcev.
- 40 Tožeča stranka tudi ni izpodbijala, da naj bi ustrezno javnost, namreč povprečnega potrošnika „storitev trgovine na drobno“, sestavljal povprečen nemški potrošnik.

- 41 Glede presoje opisne narave znaka Cloppenburg je treba ugotoviti, da tožbeni razlogi, predloženi v izpodbijani odločbi, katerih namen je dokazati, da povprečen potrošnik v Nemčiji pozna ta znak kot geografski kraj, niso povsem prepričljivi.
- 42 Prvič, če beseda, ki se konča z „burg“, ustreza pogosto nekemu geografskemu kraju, ta končnica naj ne bi sama po sebi zadostovala za ugotovitev, da je potrošnik prepoznal v besedi „Cloppenburg“ označbo določenega mesta. Dejansko ta končnica obstaja tudi za priimke in za izmišljene besede.
- 43 Drugič, teza odbora za pritožbe, po kateri se mesta in regije, po velikosti primerljiva s Cloppenburgom, praviloma navajajo v poročilih na celotnem nemškem ozemlju, ni prepričljiva. Dejansko vremenske napovedi, ki se predvajajo na celotnem nemškem ozemlju, običajno uporabljajo kot orientacijske točke velika mesta, kot so Hamburg, Hannover, Düsseldorf, Köln, Berlin, Frankfurt na Majni, Stuttgart ali München, in gore ali velike reke. Mesto, pomembno kot Cloppenburg, se tu prikaže zgolj izjemoma.
- 44 Tretjič, če je mesto Cloppenburg lahko označeno na panojih avtocest ali zveznih cest in če je lahko omenjeno v prometnih informacijah, potem je res tudi to, da so te oznake namenjene lokalni javnosti. Smeri, označene na avtocestnih panojih na celotnem zveznem ozemlju, se omejujejo na velika mesta, kot so ta, naštetja v prejšnji točki, katerih položaj je znan. Omemba mesta Cloppenburg se bo pojavljala zgolj v obkrožujoči regiji in bo namenjena javnosti, ki je namenjena v to regijo ali v to mesto. Po drugi strani pa enaka ugotovitev velja za prometne informacije, katerim

bo pozorno sledila le javnost, ki jo prometne razmere na tem območju trenutno zanimajo.

45 Končno, odbor za pritožbe ni podal nobene zanimivosti niti nobene gospodarske dejavnosti, po kateri bi mesto Cloppenburg poznali potrošniki na vsem nemškem ozemlju.

46 Sodišče prve stopnje lahko pusti nerešeno vprašanje, ali zadevna javnost pozna mesto Cloppenburg kot geografski kraj. V vsakem primeru je treba ugotoviti, da se mora zaradi zanemarljive velikosti tega mesta, ob domnevi, da ga nemški potrošnik pozna, to poznanstvo opredeliti kot šibko ali kvečjemu povprečno.

47 Drugič je treba poudariti, da odbor za pritožbe ni pravno zadostno dokazal, da je pri zadevni javnosti obstajala povezava med mestom ali regijo Cloppenburg in kategorijo zadevnih storitev ali da bi bilo primerno šteti, da bi beseda „Cloppenburg“ pri tej javnosti lahko označevala geografski izvor kategorije zadevnih storitev.

48 Izpodbijana odločba poudarja le, da za uporabo člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 zadostuje, da potrošnik lahko razume, da beseda „Cloppenburg“ opisuje kraj, v katerem so bile storitve trgovine na drobno opravljene in iz katerega se izvajajo, ne da bi se zato določilo, koliko je ta pogoj izpolnjen v tem primeru. V bistvu se je odbor za pritožbe omejil na presojo, da za nemško javnost beseda „Cloppenburg“ ustreza imenu mesta v Spodnji Saški.

49 Torej, tudi če upoštevna javnost pozna mesto Cloppenburg, iz tega ne izhaja avtomatično, da lahko znak v gospodarskem prometu služi kot oznaka za geografski izvor. Za preizkus, ali so pogoji za uporabo razloga za zavrnitev zadevne registracije izpolnjeni, je treba upoštevati vse ustrezne okoliščine, kot so narava označenih proizvodov ali storitev, večji ali manjši ugled, predvsem v gospodarskem sektorju, zadevnega geografskega kraja in večje ali manjše poznavanje zadevne javnosti o tem, navade v zadevni vrsti dejavnosti in vprašanje, koliko je geografski izvor zadevnih proizvodov ali storitev lahko ustrezen v očeh interesentov za vrednotenje kakovosti ali drugih značilnosti zadevnih proizvodov ali storitev.

50 V tem primeru mesto Cloppenburg upoštevna javnost pozna šibko ali največ povprečno. Po eni strani gre za majhno mesto. Po drugi strani pa odbor za pritožbe ni poudaril nobene kategorije proizvodov ali storitev, za katere to mesto uživa ugled kot kraj proizvodnje ali opravljanja storitev. Še več, odbor za pritožbe ni ugotovil, da bi bilo v trgovskem prometu pogosto, da se določi geografski izvor storitev neke trgovine na drobno. Geografski izvor takih storitev tudi normalno ne šteje kot ustrezen za vrednotenje kakovosti ali značilnosti teh.

51 V teh okoliščinah mesto Cloppenburg pri zadevni javnosti trenutno ne pomeni povezave s kategorijo storitev in tudi ni primerno šteti, da bi zadevna označba v prihodnje lahko označevala geografski izvor teh storitev.

52 Iz tega sledi, da je odbor za pritožbe zmotno uporabil pravo pri uporabi člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94. Zato je treba dopustiti tožbeni razlog, ki izhaja iz kršitve te

določbe, ne da bi bilo potrebno, da se Sodišče prve stopnje opredeli o drugih trditvah, ki jih je predložila tožeča stranka, ali še več, o morebitni odsotnosti obrazložitve.

Stroški

- ⁵³ V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. UUNT ni uspel s svojim zahtevkom, ker je izpodbijana odločba razveljavljena, zato se mu v skladu s predlogom tožeče stranke naloži plačilo stroškov, kljub ponovni opredelitvi predlogov UUNT, navedeni v zgornji točki 26.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (drugi razširjeni senat)

razsodilo:

- 1. Odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 27. avgusta 2003 (R 157/2002-4) se razveljavi.**

2. Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) se naloži plačilo stroškov.

Pirrung

Meij

Forwood

Pelikánová

Papasavvas

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 25. oktobra 2005.

Sodni tajnik

Predsednik

E. Coulon

J. Pirrung